

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG / Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-471/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Unia celna i Wspólna taryfa celna – Nomenklatura taryfowa i statystyczna – Klasyfikacja towarów – Smażony makaron instant – Podpozycja taryfowa 1902 30 10)

(2018/C 399/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Hauptzollamt Hannover

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że podpozycja 1902 30 10 tej nomenklatury obejmuje dania z makaronu instant, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, które składają się zasadniczo z wstępnie poddanego obróbce cieplnej i smażonego bloku makaronu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2018 r. – Basic Net SpA / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-547/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Graficzny znak towarowy przedstawiający trzy wertykalne paski – Dowód uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania)

(2018/C 399/14)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Basic Net SpA (przedstawiciel: D. Sindico, avvocato)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) Basic Net SpA pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2018.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Procedury wszczęte przez Gmalieva s.r.o. i in.

(Sprawa C-79/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Swoboda świadczenia usług – Gry losowe – Monopol w zakresie gier losowych w państwie członkowskim – Przepisy krajowe zakazujące eksploatacji automatów do gier w braku uprzedniego zezwolenia organów administracyjnych)

(2018/C 399/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Przy udziale: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Sentencja

Do sądu krajowego należy ustalenie w świetle wskazówek przedstawionych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności w wyroku z dnia 30 kwietnia 2014 r., *Pfleger i in.* (C-390/12, EU:C:2014:281), czy krajowe przepisy ustanawiające monopol w dziedzinie gier losowych, tego rodzaju, jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym należy uznać za spójne w świetle art. 56 i nast. TFUE, gdy w krajowym postępowaniu sądowym ustalono, że:

- uzależnienie od gier nie stanowi problemu społecznego wymagającego działania ze strony państwa;
- zakazane gry losowe nie są uważane za działanie kryminalne, lecz jedynie za naruszenie administracyjne;
- wpływy państwa z gier losowych wynoszą w skali roku ponad 500 mln EUR, czyli 0,4 % rocznego budżetu państwa, oraz
- środki reklamy posiadaczy koncesji w dużej mierze mają również na celu zachęcenie do gier losowych osób dotychczas nieuczestniczących w takich grach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 6.6.2017.